

Στρόπον.) *Ηπ. Θεσσ. Μακεδ. (Βελβ.) Σάμ. Στερελλ. (Αιτωλ.) έβρυά Πελοπν. (Λευκτρ. Μάν.) όβρυγιά Βιθυν. Πελοπν. (Σουδεν. Τρίκκ.) άβρυγιά Θράκ. (Αίν.) άβρύα Τσακων. βρυός ό, Κεφαλλ. Μεγίστ. — Λεξ. Πρω.Δημητρ. έβρυός Σύμ. όβρυός Κεφαλλ. όβρυγός Προπ. (Πάνορμ.) βρυγός Κάλυμν. όβρός Κύπρ. Πληθ. ούδ. βρύοτα Πόντ. (Τραπ.) βρύετα Πόντ. (Τραπ.) βρύατα Πόντ. (Τραπ.) βρύας Πόντ. βρζά Σκῦρ. άβρυα Κάρπ.

*Εκ του άρχ. ούς. βρύον.

1) Είδη βρύων (musci), τὰ ἐπὶ ὑγρῶν τόπων φυτικά ἐπιστρῶματα ἐνθ' άν. 2) Είδη τῆς τάξεως τῶν ναϊδωδῶν (najaadaceae) καὶ τῆς τάξεως τῶν φυκωδῶν ἢ ἀλγῶν (algae), τὰ τῶν ἀρχαίων φύκη, τὰ συνήθως παρὰ τὰς παραλίας παραστοιβαζόμενα, χρήσιμα εἰς κατασκευὴν τῶν δομάτων τῶν οἰκῶν τῶν χωρικῶν καὶ τὴν πληρῶσιν στρωμνῶν, ἰδίως δὲ ὁ ποταμογεῖτων ὁ κτενώδης (potamogeton pectinatus) τῆς τάξεως τῶν ναϊδωδῶν, τὸ βρύον τοῦ Σχολ. Νικάνδρου (Θηρ. 203) πολλαχ. : *Ἀσμ. :

Γιγὰλο γιγὰλο ἐπάγαινα, γιγὰλο καὶ περιγιγὰλι,

κ' ἡῦρα τοῦ ναύτη τὰ μαλλιά 'ς τὰ βρυὰ περιπλεγμένα

Κάρπ. 3) Φυτὰ τῆς τάξεως τῶν σταυρανθῶν (cruciferae) α) Κράμβη ἢ λαχανώδης, ἀνθοκράμβη (brassica oleracea botrytis) πολλαχ. Συνών. κουνουπίδι.

β) Κράμβη λαχανώδης ἢ κεφαλωτή (brassica oleracea capitata) πολλαχ. Συνών. λάχανο. 4) *Η ὑποστάθμη τοῦ οἴνου. Κρήτ.

*Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Βρυὸ Κάρπ. *Εβρυός Χίος *Οβρυός Αἰγίν. Βρυός Ρόδ. *Οβρυά Θεσσ. *Οβρὲς Στερελλ. (Δεσφ.)

[**]

βρυοκάλαμο τό, ἀμάρτ. άβρυοκάλαμο Κρήτ.

*Εκ τῶν ούς. βρύο καὶ καλάμι.

Τὸ καλάμι, ὁ βλαστὸς τῶν βρύων Κρήτ. : *Ἀσμ.

Βρίσκω τὴ βρύσι κ' ἔσπεκε κ' ἦτονε κι άβρυασμένη, άβρυά 'χε κι άβρυοκάλαμο κι ὠραιο περιδοκλάδι

βρυοχόρταρο τό, ἀμάρτ. βρυοχόρταρο Κάρπ.

*Εκ τῶν ούς. βρύο καὶ χορτάρι.

Τὰ χόρτα τῆς παραλίας τὰ ὅμοια πρὸς βρύα : *Ἀσμ. Βρίσκω τοῦ ναύτη τὰ μαλλιά 'ς τὰ βρυὰ περιπλεγμένα, 'ς τὰ βρυὰ καὶ 'ς τὰ βρυοχόρταρα καὶ 'ς τ' ἄγρια καλα- [μάκια.

βρυόχορτο τό, Ρόδ.—Λεξ. Βλαστ. 466.

*Εκ τῶν ούς. βρύο καὶ χόρτο.

Τὸ φυτὸν βρύον 1, ὁ ἰδ. Πβ. βρυοχόρταρο.

βρυσάδα ἢ, ἀμάρτ. βρυτσάδα Κέρκ. (*Αργυρᾷδ.)

*Εκ τοῦ ούς. βρύσι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άδα (I).

*Η ἀνάβλυσις ὕδατος ἐκ τοῦ ἐδάφους μετὰ τὴν περιόδον τῶν βροχῶν.

βρυσαδιάζω ἀμάρτ. βρυτσαδιάζω Κέρκ. (*Αργυρᾷδ.)

*Εκ τοῦ ούς. βρυσάδα.

1) *Αναβρύω, ἀναβλύζω : Βρυτσαδιάζει τὸ χωράφι (ἀναδίδει ὕδωρ). 2) Συγκρατῶ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τὸ ὕδωρ τῆς βροχῆς, δὲν τὸ ἀπορροφῶ : Τ' ἀδέλι βρυτσαδιάζει.

βρυσάκι τό, πολλαχ. βρυσάτσι Σῦρ.

*Υποκορ. τοῦ ούς. βρύσι διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άκι. *Η λ. καὶ παρὰ Σομ.

1) Μικρὰ βρύσις πολλαχ. Συνών. βρυσάλι, βρυσάρι, βρυσί, βρυσιδάκι, βρυσίτσα, βρυσοῦδα, βρυ-

σοῦδι, βρυσοῦλλα, βρυσοῦλλι, βρυσοῦλλίδα. *Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Βρυσάκι Εὔβ. (Ψαχν. κ.ά.) Πελοπν. (Μάν.) Σῦρ. Βρυσάτσι Εὔβ. (Κουρ.) Βρυσάκια Ζάκ. Θήρ. Πελοπν. (Μάν.) Σῦρ. Χίος. 2) Μικρὸς ἐκ τοίχου ἀναρτώμενος νιπτὴρ πολλαχ.

βρυσάκλα ἢ, Ρόδ. (*Απολλων. Σάλακ.)

*Εκ τοῦ ούς. βρύσι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άκλα.

Μεγάλη βρύσις.

βρυσάλι τό, Κρήτ.

*Υποκορ. τοῦ ούς. βρύσι διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άλι.

Βρυσάκι, ὁ ἰδ. *Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Βρυσάλι Χίος Βρυσάλια Εὔβ.

βρυσάρι τό, Πελοπν. (Κορινθ.) βρυσάρ' Ἰμβρ.

*Υποκορ. τοῦ ούς. βρύσι διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άρι.

Βρυσάκι, ὁ ἰδ. *Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Βρυσάρι *Ανδρ. Πελοπν. (Αἰγιάλ.) Βρυσάρια Πελοπν. (Καλάβρυτ.)

βρυθειᾶρις ἐπίθ. Πόντ. (*Οφ.) Θηλ. βρυθειᾶραινα Πόντ. (*Οφ.) Οὐδ. βρυθειᾶρικον Πόντ. (*Οφ.)

*Εκ τοῦ ούς. βρυθειᾶ καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ᾶρις, ἥτις ἐκ τοῦ -ῆρις, ἀντὶ εὐρυχειῆδᾶρις. Ἰδ. DOeconomid. Lautl. 62.

*Ο ἔχων παχέα χεῖλη : Βρυθειᾶρικον ἐν' τὸ μωρό σοννα. Συνών. βρυθειᾶλις.

βρυθειᾶλι τό, Πόντ. (*Οφ.) βρυθειᾶ' Πόντ. (*Οφ.)

*Εκ τῆς ἐκφράσεως εὐρὺν χεῖλη.

Τὸ χεῖλος τοῦ ἀνθρωπίνου στόματος : *Εσκάσανε ἀσ' σὸ κρύο τὰ βρυθειᾶ μ'.

βρυθειᾶλις ἐπίθ. Πόντ. βρυθειᾶλις Πόντ. (*Οφ.)

*Εκ τοῦ ούς. βρυθειᾶλι.

Βρυθειᾶρις, ὁ ἰδ.

βρυσήσιος ἐπίθ. σύνθηθ. βρυσήσιους βόρ. ἰδιώμ.

*Εκ τοῦ ούς. βρύσι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ήσιος.

*Ο προερχόμενος ἀπὸ τὴν βρύσιν, ἐπὶ ὕδατος ἐνθ' άν. : Βρυσήσιο νερὸ σύνθηθ. Συνών. βρυσικᾶτος, βρυσικός.

βρύσι ἢ, κοιν. βρύσι Τσακων. βρύσι Κῶς Πελοπν. (Κόρινθ. Μεσσ. Πυλ. Τριφυλ.) βρύσ' πολλαχ. βορ. ἰδιώμ. βρῦσι Σκῦρ. βρούσι Αἰγίν. βύνδ' Σαμοθρ.

*Εκ τοῦ μεσν. ούς. βρύσις.

1) Πηγὴ ὕδατος κοιν. : Φρ. Βρύσι τρέχουν τὰ μάτια - τὸ αἷμα - τὰ καλὰ - τὰ καλοῦδια - τὰ πλούτη (ἐπὶ ἀφθονίας). Βρύσι εἶναι καὶ δὲ σώνεται (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Σὰ νὰ 'ναι βρύσι (συνών. τῇ προηγουμένῃ) κοιν. Βρύσι νὰ γίνουν τὰ χέρια σου ! (νὰ ἀποκτήσης ἀγαθὰ ἐν ἀφθονίᾳ, εὐχὴ) Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Μὰ τοσοὶ βρύσεις ! (δρκος) Θράκ. (Αἰν.) || Παροιμ. Μ' ἔφιρ' ἀπὸν χίλις βρύσις νιρὸ (ἐπὶ τοῦ προτείνοντος παντοίας δικαιολογίας) Μακεδ. (Σέρρ.) *Απὸ μὲ βρύσι πίνουν οὔλοι (ἐπὶ τῶν ἐχόντων τὴν ἰδίαν σκέψιν) Πελοπν. (Κορινθ.) *Επῆεν εἰς τὴν βρύσιν τῷ ἦρτεν ἄποτος (δι' ὅσους μεταβαίνουν πρὸς ἐκτέλεσιν ὠρισμένου σχεδίου καὶ ἐπιστρέφουν ἄπρακτοι) Κύπρ. Τὸν πᾶ' ὡς τὴ βρύσ' τσι νιρὸ δὲ τ' δῖν' (ἐπὶ τῶν ἀνη-

